

6 Propostes de La Unió per al sector de salut i social

Pla per a la reactivació econòmica i protecció social com a conseqüència de la crisi de la COVID-19

Maig de 2020

6 Propostes de La Unió per al sector de salut i social

Pla per a la reactivació econòmica i protecció social com a conseqüència de la crisi de la COVID-19

La pandèmia de la COVID-19 ha tingut, té i tindrà un impacte sanitari, econòmic, social i emocional que ens porta a rellegir reptes, incorporar aprenentatges i generar consensos per a un Pacte per a la reactivació econòmica i protecció social en el que el sector salut i social hi ha d'estar activament present.

1

Posar en valor i promoure consensos estables entorn les fortalezes del sistema de salut i social de Catalunya que han estat i seran claus per atendre a la COVID-19 i al seu impacte sanitari i social:

- Un sistema nacional de salut i social d'accés universal per a tothom.
- Una xarxa plural d'entitats d'excel·lència i properes al territori, amb un model de concertació que ha permès sumar recursos i coneixement, fent del nostre sistema de salut un sistema de referència en qualitat, equitat i eficiència.
- Una xarxa integral d'atenció a les persones, amb uns excel·lents hospitals i sistema d'emergències, però també una xarxa d'atenció primària i comunitària, sociosanitària i de salut mental, de residències de gent gran, de discapacitats, serveis d'atenció domiciliària, rehabilitació, transport sanitari, oficines de farmàcia, que treballa de manera coordinada.
- El valor del professionalisme clínic i gestor, de la seva competència tècnica i qualitat humana.

2

Incorporar els aprenentatges per poder fer les coses diferents i millors, la desburocratització de l'atenció primària de salut, l'atenció telemàtica, la incorporació de la transformació digital en totes les seves vessants, la coordinació entre nivells assistencials, el treball interdisciplinari, la necessitat de resoldre el model d'atenció sanitària a les residències, entre d'altres. Davant l'objectiu comú de fer front a la COVID-19 s'han superat corporativismes, inèrcies i maneres de fer poc resolutives. No cal una nova emergència sanitària per tenir un objectiu comú i vèncer les resistències al canvi. Aquest objectiu en el sector salut i social hi és sempre: donar la millor atenció possible a les persones.

3

La integració sanitària i social és essencial. L'abordatge de l'atenció sanitària a les residències és una prioritat estratègica de país que va més enllà del debat sobre competències. Requereix d'un coneixement profund i professional del canvi en el perfil de les persones i famílies, de la complexitat i els reptes associats a les societats longeves, i de com el sistema de salut i el sistema social hi han de donar resposta de manera integrada.

4

Cal millorar el finançament del sistema de salut i social per a adequar-lo a les necessitats creixents associades a l'envelliment, a la incorporació de nous tractaments amb eficàcia provada, entre d'altres. No podem traslladar el subfinançament del sistema a retribucions de professionals, llistes d'espera o obsolescència d'equipaments i infraestructures.

- No confrontant, sinó fent compatible, les polítiques de creixement de l'economia productiva i les polítiques socials. Sense capacitat de generar ingressos públics no es poden finançar les despeses socials. Fer polítiques socials és fer-les sostenible.

I això vol dir associar el debat de la millora del finançament del sistema de salut i social al de creixement del país, prioritats de despesa pública i fiscalitat.

- Incorporant en la presa de decisions el concepte de l'ètica de l'eficiència per davant el debat demagògic sobre models en abstracte, com el de la col·laboració públicoprivada. Cal avaluar i posar dades sobre la taula que permetin fer un retiment de comptes dels resultats associats a l'ús dels recursos públics.
- Garantint el finançament suficient de l'impacte de la COVID-19 i del procés de recuperació de l'activitat ordinària a les entitats sanitàries i socials per tal d'assegurar la seva viabilitat per atendre als pagaments, als compromisos laborals i la millora de les llistes d'espera.

5

Cal una bona governança de les polítiques públiques marcant prioritats, facilitant els marcs normatius que permetin gestionar eficaçment els recursos i serveis públics, exigint bons resultats i fent-los transparents a la ciutadania.

- Generant consensos per a una reforma de l'administració pública, dels seus instruments de governança i control, i dels seus instruments de gestió per tal d'incentivar els bons resultats.
- Adaptant els marcs normatius, administratius i laborals, per a dotar al sistema de la flexibilitat necessària per adaptar-se a les necessitats dels ciutadans, i fer-ho des de la descentralització de les decisions i la confiança amb els professionals.
- Promovent xarxes de serveis públics estables, inclusives i socialment responsables en el marc dels principis de la directiva europea de contractació de serveis d'atenció a les persones, estimulant l'aportació de valor social de les organitzacions que presten els serveis sanitaris i socials. Valor que només pot néixer de la bona gestió i que ha de revertir en la millora de les condicions laborals dels professionals, la inversió en equipaments, l'impuls de la recerca i la innovació i, els projectes de responsabilitat social. Aquest compromís, mesurable, fa tangibles els Objectius de Desenvolupament Sostenible ([Manifest de La Unió, "Una nova societat, una Unió més compromesa"](#), Girona 4 de desembre de 2019).

6

Situar al sector salut i social com a sector estratègic si volem ser un país referent de progrés social i d'un nou model d'economia productiva centrat en el benestar de les persones.

- Impulsant mesures de foment d'un sector que genera valor afegit, crea llocs de treball d'alta qualificació tècnica i humana, té una forta capacitat d'arrossegament sobre sectors industrials i de serveis que atrauen el capital coneixement, la recerca i la innovació i la internacionalització (indústria farmacèutica, material i equipament sanitari, biotech, bioinformàtica...) i, que alhora promou polítiques de desenvolupament sostenible i de responsabilitat social que actuen sobre el conjunt de determinants de la salut.
- Promovent, sense renunciar a les potencialitats de la globalització, l'autonomia tecnològica i de la matèria primera i la millora de la competitivitat de la indústria local, en l'aprovisionament de material i equipament vinculat al sector salut i social.
- Vertebrant la cohesió social amb l'acció comunitària procurant la salut i el benestar per a tots, i l'atenció als col·lectius més vulnerables. L'impacte social i emocional de la post COVID-19 serà tant o més important que l'econòmic, i el sector de salut i social juga un paper clau en aquest procés de recuperació.